

er forandret, idet derved de Dampudviklings-apparater, ſom der kan være Tale om, navnlig ved det nyere Agerbrug, og ſom ikke bruges ſom egentlige Dampſjebler til Driften af Maſtineri eller Lignende, men paa anden Maade, væſentlig ville være undtagne fra det Tilſyn, ſom ellers i Almindelighed etableres. I lige Maade forekommer det mig i Modſætning til den høitærede Juſtitsminiſter ubetinget at være en Forbedring i Loven, at § 15 er udgaaet. Det er netop overfor denne minutiøſe Lovgivning om Vurderingen af de Perſoner, ſom ſkulde paſſe diſſe Apparater, at jeg ſandt, at Loven gif for vidt. Derimod har jeg ikke fjernede Betænkelighed ved, at Tilſynet med diſſe Ting lægges i Adminiſtrationens Hænder, og jeg tror, at Adminiſtrationen ganſte anderledes kan varetage Beſtemmelſerne for dette Tilſyn, end man kan gjøre det i en Lov. Paa den anden Side er det viſtno, at i et enkelt Punkt er Loven bleven ſkærpet, ſom allerede antydet af den høitærede Juſtitsminiſter; men jeg antager, at det andet Ting har taget væſentlig Henſyn til de ſtørre Dampſjebler, ſom bruges navnlig til Maſtinbrug, og da den høitærede Juſtitsminiſter er gaaet ind paa en ſaadan Beſtemmelſe, kan jeg ikke have nogen væſentlig Indvending derimod. Idet, det alſaa ſtaaer ſaaledes for mig, at Lovforſlaget i det Hele har modtaget Forbedringer ved den ſidſte Behandling i det andet Ting, ſal jeg ſæie min Ubefaling til de øvrige.

Ordføreren (Zahle): Overfor den høitærede Miniſters Bemærkning om, at der ogſaa i Landathingets Endringer ſkulde være Forhold, ſom ikke ligefrem lettede Kjedeleernes og Kjedelbrugernes Stilling, vil jeg bemærke, at der ved Siden af en mulig ſkærpeſe af Beſtemmelſerne med Henſyn til de Kjedler, ſom det er af Vigtighed at ſaae ſynede, for at de ikke ſkulde afſtedkomme Ulykker ogſaa for andre end dem, der bruge Kjedlerne, tillige i § 20 med Henſyn til Befoſtningen ved Tilſynet er givet en Lettelſe, ſom ikke er uden Betydning.

Da ikke Flere begjærede Ordet, blev Forhandlingen ſluttet, og man gif vil Afſtemning, hvorved

Lovforſlaget (ſe Tillæg C.)

vedtoges enſtemmig med 57 Stemmer.

Lovforſlaget gaar nu til Statsraadet.

Man gif derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, ſom var:

Førſte Behandling af „Forſlag til Lov om Jordemødrenes Lønning“.

(Lovforſlaget findes i Tillæg C. Sp. 233—34).

J. Madſen: Det foreliggende Lovforſlag, ſaaledes ſom det er kommet fra det andet Ting, er paa ſaa Undtagelſer nær overensſtemmende med det af Juſtitsminiſteren forelagte. Men det forekommer mig, at ſaaledes ſom Lovforſlaget nu er affattet og forelagt dette Ting, kan det trænge til adſkillige Forandringer. Der er i det foreliggende Lovforſlag en heldig Beſtemmelſe, nemlig det allerſidſte Stykke, ſom gaar ud paa, at naar der benyttes en anden Jordemoder end Diſtriktets Jordemoder, ſal der ingen Betaling ydes til denne. Jeg vilde have ønsket, at denne Beſtemmelſe ogſaa var udvidet til at gjælde for dem, der nyde Fattigunderſtøttelſe, thi da Lønnen til Jordemødrene udredes af Amtsrepartitionſfonden for Landets og af Ræmmerkaſſen for Kjøbstædernes Vedkommende, forekommer det mig, at det er noget ſmaaſligt, naar man ſiger, at den tagtmæſſige Betaling for at betjene en Kvinde, der er under Fattigforſørgelſe, ſal udredes af Stedets Kommuneklaſſe. Jeg tror, at man, ligesaa vel ſom man ſiger, at naar der benyttes en anden Jordemoder end Diſtriktjordemødrene, ſal der ingen Betaling ydes til denne ſidſte, kan ſige, at der ingen Betaling ſal ydes til hende, naar hun betjener en Kvinde, der er under Fattigforſørgelſe. Jeg antager forreſten, at idet der er ſagt, at der ingen Betaling ſal ydes til Diſtriktjordemødrene, naar der benyttes en anden Jordemoder, maa dette ogſaa gjælde, naar der ingen examineret Jordemoder bruges, thi det kan jo let være Tilfældet — ifær i Syllands vidtudſtrakte Hedeegne —, at en Kvinde kan føde, uden at der bliver Tid til at hente en Jordemoder eller en Læge. I ſaadanne Tilfælde, hvor der ingen Jordemoder kommer tilſtede, og hvor Alt gaar godt, forekommer det mig heller ikke rimeligt, at der ſal ydes Betaling til Diſtriktjordemoderen. — Den foreslaaede Forhøiſe af den faſte, beſtemte Pengeløn til Diſtriktjordemoderen til 70—120 Kroner for Landets Vedkommende, ſal jeg ikke indvende Noget imod. Jeg kunde endog ønske, at Forhøiſen af den faſte Løn var bleven noget ſtørre, og at man ſaa var bleven ved den nugældende faſtſatte Tagt for Betjeningen i de enkelte Tilfælde. Skulde man gaa til en Forandring i den tagtmæſſige Betaling, der ſal ydes af Vedkommende i de enkelte Tilfælde, finder jeg det uheldigt, at en Gaardmand, ſom har 1 Ad. Hartkorn eller lidt derom, ſal yde lige ſaa meget ſom den, der har 10—20 Ad. Hartkorn. Naar man vil gaa ind paa en Forandring i det Beſtaaende, maatte man eſter min Mening hellere gaa til at give Jordemødrene ſaa høie Lønninger, at Betalingen i de enkelte Tilfælde kunde bortfalde, thi denne Grændſe mellem Gaardmand, Husmand og Indſiddere er ikke heldig; det er eſter mit Skøn det alleruheldigſte, man kan gjøre, naar man ſer hen til Forſkjellen mellem de mindre og de ſtørre Gaardmænd. Jeg ſer nok, at der ſiges, at det er den mindſte Betal-